

ה"ט 16161/05/15 - ז ד נגד ב כ, עו"ד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 16161-05-15 ד נ' כ

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת טל לוי

המבקש

נגד

המשיב

ז ד ע"י ב"כ עו"ד שמעוני ועו"ד גפן

ב כ, עו"ד

החלטה

לפני בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001 (להלן: "**החוק**"). החלטתי זו נכתבת בתום דיון שהתקיים במעמד הצדדים.

עיקר טענות המבקש:

1. המבקש הוא יועץ תקשורת העומד בראש משרד יעוץ התקשורת "שלום תל אביב", המבקש ומשרד יעוץ התקשורת נותנים שירותים לגופים שונים וביניהם לבנק הפועלים ולאגוד הבנקים אשר שכר לאחרונה את שירותי המשרד. לטענת המבקש ביום 7.5.2015 הגיע המשיב (יחד עם אנשים נוספים) לבניין בו הוא מתגורר כשבאותה העת שהו בדירה בין השאר, זולת המבקש, 3 בנותיו הקטינות (כשהגדולה ביניהן היא בת 7 שנים) ובאמצעות מגה-פון קרא בצרחות רמות קריאות גנאי והסתה כנגד המבקש; כמו כן, המשיב או מי מטעמו נכנסו לחדר המדרגות בבניין המגורים בו הוא מתגורר, הגיעו עד למפתן דירתו, ביקשו בצעקות רמות כי יפתח את הדלת וצילמו אותו בתוך דירתו. המשיב ואחרים הבטיחו לשוב למקום לפעולות נוספות. האירוע הסתיים לאחר שהוזמנה משטרה למקום. בגין האירוע הנ"ל אף הוגשה תלונה למשטרת ישראל. המבקש תמך טענותיו, בין היתר, בסרטונים אשר צורפו לבקשה.

בהמשך לבקשתו הראשונית הוגשו הודעות עדכון שונות לבית המשפט במסגרתן הצהיר המבקש כי המשיב ממשיך בהטרדתו בין השאר על ידי הפצת עלונים משמיצים כנגד המבקש ברחוב מגוריו וברחובות סמוכים.

2. במסגרת הבקשה עתר המבקש לסעדים הבאים - לאסור על המשיב להטריד את המבקש או את בני משפחתו בכל דרך ובכל מקום; לאסור על המשיב ליצור קשר כלשהו עם המבקש או עם בני משפחתו; לאסור על המשיב לבלוש, לארוב, להתחקות, לפגוע בפרטיות המשיב או בני משפחתו בכל דרך; לאסור על המשיב להתקרב לביתו של המבקש ברדיוס שלא יפחת מקילומטר.

בגדרי הדיון עתר המבקש לסעדים נוספים והכל כמפורט בפרוטוקול.

עמוד 1

עיקר טענות המשיב:

3. גרסת המשיב כביטוי בפרוטוקול הדיון מיום 14.5.2015 היא כי פעולותיו נעשות במסגרת מחאה פוליטית לגיטימית (ראו עמ' 2 שורות 17-28) וכי פעולותיו חוסות תחת חופש הביטוי וההפגנה (עמ' 7 שורות 8-10). לשיטת המשיב הוא מקיים בשנים האחרונות פעילות פוליטית רחבת היקף, פעילות שגרמה לו לזנוח עיסוקיו האחרים ולהתמקד במחאה. מדובר בתנועה פוליטית לא ממוסדת מפלגתית או היררכית (עמ' 2 שורה 25); המחאה מול ביתו של המבקש הינה חלק מאותו מאבק פוליטי, תוך שלמשיב אין כל ענין במבקש עצמו או סכסוך אישי עמו. פעולותיו של המשיב לא עולות כדי פלילים (עמ' 7 ש' 5) אלא פעולה פוליטית לגיטימית כשרה.

4. מהבחינה העובדתית - המשיב לא חלק על כך שהאירועים המתוארים על ידי המבקש אכן אירעו; אולם כפר בשתי נקודות בלבד - (1) האירוע הסתיים רק לאחר שהמשטרה הגיעה למקום והורתה למשיב לעזוב (סעיף 10 לתצהירו של המבקש); (2) המשיב גידף את מזכירת המבקש בשיחת טלפון מיום 27.4.2015 (סעיף 12 לתצהירו של המבקש).

ראו פרוטוקול הדיון, עמוד 2 שורה 29 וכן עמוד 3 שורה 3:

"המבקש בשתי נקודות קריטיות משקר בתצהירו... הפעילות הזאת מתקיימת בזמן שהשוטרים שם, אין להם שום טענה לגבי עצם הפעילות, הם רק ביקשו לא עם מגפון לא בגלל המבקש. המבקש כותב בקשה שהתקשרתי למשרדו וקיללתי. אשמיע לביהמ"ש את השיחה. הוא כותב תצהיר שקר. אשמיע לביהמ"ש את השיחה. האם התוכן בוטה והאם הוא נוגע למה שכותב חברי בתצהירו."

דין

5. כפי שצוין כבר בגדרי הדיון המחלוקת העובדתית בין הצדדים היא מצומצמת ונוגעת לשתי נקודות אשר אינן בלב המחלוקת וממילא אינן טעונות הכרעה.

עיקר המחלוקת בין הצדדים, אם כן, נסובה סביב השאלה האם מעשי המשיב ואפשרות הישנותם של מעשים אלו עולים כדי הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק והאם לאור חופש הביטוי וזכות ההפגנה רשאי המשיב לפעול כפי שפעל ומתכוון אף להמשיך ולפעול.

6. אציין כבר עתה כי דין הבקשה להתקבל כמפורט להלן -

7. מהעובדות עליהן לא חלק המשיב עולה כי המשיב (יחד עם אנשים נוספים) הגיע לביתו של המבקש ובאמצעות מגה-פון קרא קריאות גנאי חריפות כנגד המבקש, צעק צעקות רמות, וקרא לאנשים נוספים להגיע למקום תוך אזכור כתובתו המלאה של המבקש. המשיב לא חלק על כך כי אף נכנס לבניין המגורים של המבקש ומחוץ לדלת ביתו דרש בצעקות כי המבקש יפתח את הדלת. אציין כי באותה העת וכמוצארה על ידי המבקש שהו בבית קטינים שהמבוגרת בהן בת 7 שנים והקטן ביותר בן 10 חודשים.

8. נוכח המתואר לעיל התשובה לשאלה האם מדובר ב"הטרדה מאיימת" כהגדרתה בחוק היא פשוטה ובחיוב. האירוע המתואר - הפגנה בשעות הערב אל מול הבניין בו מתגורר המבקש כמו גם על סף דירתו, תוך קריאת קריאות גנאי כנגד המבקש, העלאת טענות שונות כנגד המבקש ועיסוקו וקריאה לאנשים נוספים להצטרף תוך אזכור כתובתו המלאה של המבקש - עולה בוודאי כדי "הטרדה מאיימת" כמובנה בחוק. מדובר בוודאי באירועים עוכרי שלווה, אשר כמתואר על ידי המבקש גרמו לו ולבנותיו "זעזוע עמוק וקשה". מדובר באירועים אשר יש בהם כדי לייצר תחושות מתח וחרדה ובוודאי כדי לפגוע בשגרת החיים התקינה. (וראו בענין זה(בר"ע (מח'י-ם) 179/04 **שובל נ' ניסים** (10.8.04)) וע"א (מח'י-ח') 4666-12-08 **דיין נ' אוריאל** (22.9.09)).

אין צורך, בהתאם למסגרת הנורמטיבית לענייננו, כי מעשי המשיב יהיו מעשים פליימיים כהגדרתם בחוק, וכפי שסבר בשוגג המשיב (עמוד 7 שורה 4-5). וראו בענין זה ה"ט 10550-01-15 בעמ' 2: **"אין צורך שמעשה יהיה פלימי. מעשים המכוונים לגרום "למתח, לחרדה ולתחושות איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה... יכולים לעלות כדי הטרדה מאיימת"**.

9. אשר לפוטנציאל הישנות מעשי המשיב, שזהו היסוד השני הטעון הוכחה - יסוד הצופה פני עתיד (וראו ברע י-י) (179/04 **נס שובל נ' מרים ניסים** (פורסם בנבו, 10.08.2004)) הרי שממילא המשיב חזר ואישר כי בכוונתו לשוב ונלקוט בפעולות דומות כנגד המשיב. הדברים משתקפים הן בסרטונים אשר הוגשו לתיק בית המשפט והן מדבריו החוזרים ונשנים במהלך הדיון. המשיב אף ראה לנכון לשוב ולציין את כתובתו הפרטית של המבקש במהלך סיכומיו בישיבת היום (ולשם הדוגמה בלבד - עמ' 5 ש' 9-11; עמ' 7 ש' 21).

10. משהגעתי למסקנה כי התנהגותו של המשיב עולה כדי הטרדה מאיימת כמובנה בחוק יש לפנות לבחינת השאלה האם טענותיו של המשיב לחופש הביטוי או חופש ההפגנה מהוות הגנה מפני החוק למניעת הטרדה מאיימת.

המחוקק קבע כי הגנות מסוימות, ורק הן (סעיף 4(ג) לחוק), יקימו הגנה מפני החוק למניעת הטרדה מאיימת. טענות המשיב בקשר לחופש הביטוי וההפגנה אינן נמנות עם אותן הגנות, ואינן יכולות להוות הגנה מפני הטרדה מאיימת; הבאת מחאה עד לפתח ביתו של אחר אינה אפשרית לפי חוק, גם בשם חופש הביטוי, או ההפגנה.

לענין זה יפים דבריו של כבוד השופט סוקול בעא (חי') 4939-10-10 שלמה שקד נ' אביבה אלופי (פורסם בנבו, 07.12.2010):

"...אין ספק כי הפגנת יחיד מידי חודש אל מול בית המשיבה, כפי שצוין בהודעתו של המערער מהווה הטרדה, שיש בה משום פגיעה בשלוות חייה ובפרטיותה של המשיבה. טענת המערער כי עומדת לו זכות ההפגנה אינה רלבנטית, שהרי הפגנת היחיד אל מול ביתה של המערער לא נועדה לשמש כלי לביטוי ולהעברת מסרים, אלא אך ורק להטריד ולהפריע את שלוותה ומנוחתה של המערער. נזכיר כי בתי משפט חזרו וציינו כי ניתן להגביל הפגנה אפילו אל מול ביתו הפרטי של אישי ציבור. כך למשל בבג"ץ 2481/93 **דיין נ' וילק, פ"ד מח (2) 456 (1994)... נפסק, ברוב דעותיהם של השופטים ש' לויין וא' גולדברג מול דעת מיעוט של הנשיא ברק, כי זכות ההפגנה צריכה להגשים את עצמה מול מוסדות הציבור ולא**

מול ביתו של איש הציבור, שכן "ביתו של איש הציבור הוא מבצרו" (שם, בעמ' 485-486). אפילו שופט המיעוט סבר כי יש להגביל את הזכות להפגין אל מול ביתו של איש הציבור וכי יש להבחין בין הפגנה או אסיפה חד פעמית לבין משמרות מחאה שימשכו זמן רב (שם עמ' 383). נזכיר גם כי בית המשפט מצא במקרים אחרים כי הפגנות אל מול ביתו של איש ציבור עולות כדי הטרדה ופגיעה בפרטיותו של איש הציבור בביטחונו ובכבודו... בעניינו לא מדובר במשיבה שהיא איש ציבור אלא באדם פרטי. עוד יודגש כי בהודעה הבהיר המערער כי יפגין מידי חודש, כלומר המערער הבהיר כי מדובר בפעולה מתמשכת שתשוב ותפגע במשיבה שוב ושוב...".

וידגש, הגם אם מחאת המשיב הינה מחאה לגיטימית, וענין זה אינו עומד במוקד של הכרעה זו כלל, הרי שהפרעה לשלוות חייו של האחר ובני משפחתו, הטרדתו באמצעות הפצת כרוזים, ביזויו בפני שכניו או בני ביתו, אינה דרך פעולה לגיטימית הגם אם בשם מטרות לגיטימיות (ראו והשוו: בג"ץ 2481/93 דין נ' וילק; בג"ץ 2080/05 עמותת בצדק נ' מפכ"ל המשטרה; בג"ץ 729/07 ארגון הלב היהודי נ' ניצב צור; בש"פ 2386/09 פדרמן נ' מדינת ישראל; וכן ענין אלופי הנ"ל).

11. על כן, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל במובן זה שניתן צו למניעת הטרדה מאיימת שפרטיו להלן:

א. נאסר על המשיב להטריד את המבקש או את בני משפחתו בכל דרך ובכל מקום בין במישרין ובין בעקיפין;

ב. נאסר על המשיב ליצור קשר כלשהו עם המבקש או עם בני משפחתו בין במישרין ובין בעקיפין;

ג. נאסר על המשיב לבלוש, לארוב, להתחקות, לפגוע בפרטיות המשיב או בני משפחתו בכל דרך בין במישרין ובין בעקיפין;

ד. נאסר על המשיב להתקרב לביתו של המבקש ברדיוס שלא יפחת מ - 200 מ'.

12. בנסיבות הענין איני מוצאת לנכון להיעתר לבקשה לסעדים נוספים כביטוייה בדיון היום, בפרט שעה שספק בעיני אם יש במסגרת הנורמטיבית לעניינו לאפשר מתן סעדים נוספים כמבוקש.

13. המשיב יישא בהוצאות המבקש ובשכ"ט ב"כ בסך של 4,000 ₪.

14. אשר למשיב 2 אשר נעדר מהדיון - יודיע המבקש, בשים לב להחלטה זו, ולאחר בחינת האפקטיביות שלה - האם הוא עומד על בקשתו כנגד המשיב 2; ככל שכן - ינתנו הוראות להמשך.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ה, 14 מאי 2015, בהעדר
הצדדים.